

Tristan da Cunha. Sedaj je postalo v tem oziru nekoliko boljše. Vsako leto mora obiskati od otoka Sv. Helene ena vojna ladja tudi ta otok zapuščenih in spraviti tjakaj prehrano ter pošto. — Redko kedaj se prikaže še kak kitolovec, da bi vzel na otoku vode, prehrano, krompir, sočivje in nekaj moke.

Otok je bil odkrit leta 1506 od portugalskega admirala Tristana da Cunha. Notranjost otoka je pokrita z strnjeno lavo, raste le malo drevja in radi nerodovitnosti se niso zmenili za otok ne Portugalci, Španci, Holandci in ne Angleži. Le kitolovci iz celega sveta so se zbirali tukaj, ker je bilo nekoč južno Atlantsko morje zelo bogato na kitih in morskih psih. Kmalu pa so te živali iztrebili in otok je ostal osamljen v širnem morju.

Ko so pozneje prepeljali Angleži francoskega cesarja Napoleona na otok Sv. Helene, je zasedla Anglija tudi ta puščobni otok. Zgradila je na otoku pod vodstvom korporala Viljema Glassa vojaško oporišče s posadko 87 moških, ki je ostala tamkaj le 2 leti in nato je bila postaja radi nepotrebnosti ukinjena.

Le korporal Viljem Glass se je povrnil z dovoljenjem pomorske oblasti v priljubljeno samoto, ko se je bil prej oženil na Angleškem in se preskrbel z vsem potrebnim, da bi lahko živel samotarsko življenje Robinsona. Zapustil je 16 otrok ter 50 vnukov, ko je umrl leta 1853 in je prepustil vodstvo otoka brodolomnemu Holandcu Petru Greenu. S Holandci, ki so priplavali na otok z razbite ladje, se je pomnožilo prebivalstvo z moški, ki so bili vajeni trdega dela. Pet žen so prepeljali z otoka Sv. Helene in ti samotarji so si ustvarili z malenkostno pomočjo od zunanjega sveta življenje in nočejo ostaviti otoka za nobeno ceno. Otok je najbolj zdrav na celem svetu. L. 1928 je umrlo osem oseb, od katerih je bila stara najmlajša 82, najstarejša 98 let.

*

Zavisť tolovajskih poglavarjev.

Z neiztrebljivimi tolovajskimi bandami imajo največ preglavic ameriške Združene države in tozadevno je na prvem mestu vele mesto Čikago.

Pred kratkem je prineslo ameriško časopisje vest, da je bil napaden v hotelski sobi v Newyorku od več moških prosluli vodja organizacije čikaških roparjev Jack Diamond in ranjen iz revolverjev. Leži sedaj s težkimi ranami v bolnici. Zdravniki imajo le malo upanja, da bo še ostal pri življenju.

Jack Diamond se je podal pred kratkem na potovanje po Evropi. Njegov pojav na evropskih tleh je vzbudil vse splošno pozornost. Vse je bilo prepričano, da hoče ameriški kralj tolovajev uteči policiji, ki se je bila lotila iztrebljenja banditskih organizacij v Čikagi. Diamonda so kot neljubega inozemca izgnali iz Nemčije in moral se je vrniti nazaj v Ameriko. Po povratu ga je doletela usoda.

Napad na Diamonda v Newyorku še nikako ni pojasnjen, ker noče podati napadeni nobenega pojasnila in istotako molčijo napadalci. Z gotovostjo se pa lahko trdi, da ga je nameravala spraviti iz sveta njemu nenaklonjena tolovajska tolpa.

Poznavalec ameriških banditov je rekel nekoč: »Zločinec, ki se udeležuje roparskih napadov v Čikagi kot nesiguren popolnega zaupanja od strani banditske organizacije, za takega je policija veliko manj nevarna, kakor tolovajske tolpe, ki skušajo vsiljenca spraviti s pota.« Neizprosno je boj, katerega bijejo roparske tolpe za prvenstvo med seboj. Odkar je postala Amerika »suha« in se vzdržuje alkoholna prepoved, so odprti alkoholnim tihotapcem neizmerni viri zaslužka, katerega izrabljajo dobro organizirane bande zločincev. Seve se smatra ena organizacija tihotapcev prikrajšano, ako jej prekriža pot druga.

Ženska brada

in nadležni lasje pod pazduho, na rokah in nogah se odstrani hitro z CITO-kuro. Posebno na obrazu in na nogah, ki jih pokrije o tanka svilena nogavica, vzbujajo ti nadležni lasje neprijetno pozornost ter Vas mnogokrat spravljajo v zadrego. CITO odstrani rast neželenih las v par sekundah, garantirano brez bolečin in brez nevarnosti radikalno in za vedno. Gospa T. piše: »Počutil sem srodna, odkar mi je CITO — sovražnik las uničil korenine za rast nadležnih las«. — Uporabljivo je tudi za gospode. Razira brez mila, brez vode in brez aparata. Cena Din 12.—, 3 steklenice Din 25.—. Dr. Nic. Kemény, Košice D, Postfach 12/M, 28 Čechoslovakei. 1294

Jack Diamond se je upal spustiti v boj z organizacijo tolovajskega poglavarja Al Capone. V tem spopadu je podlegel. Njegovo potovanje v Evropo je bil beg pred maščevanjem nasprotnikov, ki ga je le zadelo v Newyorku. Al Capone je tokrat zaprt in ravnotako mlada plesalka, katero so videli pogostoma v družbi Diamonda in je osumljena, da je zvalila svojega oboževalca v past njegovih zasledovalcev. Aretirali so 30 tihotapcev, ki so najbrž zapleteni v zadevo napada. Ker odklanja težko ranjeni Diamond vsako izjavo, se kretajo ob njegovi postelji neprestano stenografi, ki takoj zabeležijo vsako besedo, katero izgovori tolovajski kolovodja v omotici. Iz teh besed bodo skušali dobiti namige za izsleditev pravih ter glavnih krivcev.

Opomba: Diamond je podlegel ranam in odnesel v večnost skrivnost, kedo in zakaj ga je ustrelil.

*

Izredna rodbinska žaloliga.

L. 1900 je pogorela ob mehiškankalifornijski meji v Ameriki farma posestnika Allana. Žrtev plamenov je postala tudi farmerjeva žena. Iz vseh okoliščin se je dalo sklepati, da gre v tem slučaju za požig. Sum je padel na farmerja, ki je moral na zagovor pred

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

Drugi dan po oni noči, ko so stražniki zasledili nočnega obiskovalca na Schlossbergu pred oknom celice grofa Tatenbaha, je šel prvi stražnik Jeremija Konrad z obema arkebusirjema gledat, ali je ona zagonetna nočna postava zapustila kako sled. Previdno so plezali po skalah navzdol, pogledali pod vsak grm, pa niso ničesar našli. Tako so prišli skoro do roba skal, od koder ni bilo mogoče nikamor priti, ako ni kdo hotel skočiti v globino; a to bi pomenilo gotovo smrt.

Gledali so na vse strani, pa niso ničesar sumljivega našli. Že so se mislili vrniti, ko pogleda Konrad čez mali grm. Tam sta se dvigali dve mali skali ena vstric druge. Ko tako opazuje, se mu zdi, da vidi nekaj črnega kakor kos odtrgane suknje. Pogleduje sem in tja, kako bi to prišlo sem. Da bi bolje videl, stopi bližje, naenkrat pa vzklikne:

45

»Pridita, tu ga imamo nočnega plezalca, mrtev je!«

Oba vojaka takoj skočita tja, in res je vznak ležal na tleh Rudolfa. Na prsih je bila mlaka strnjene krvi, levo roko je držal krčevito na prsa, desnica je ležala ob truplu.

»Tako si torej plačal svoj nočni obisk,« meni Konrad, »dobro si ga pogodil, Jošt. Zadel si ga, ko je bežal, v bodoče se ne bo več plazil tu okoli. Sedaj pa bo treba natančneje pregledati mrtveca, ali nima kaj sumljivega s seboj. Njegova ogrska obleka da o njem slutiti, da je v zvezi z zarotniki.«

Rekli veli obema vojakoma, da ubitega natančno preiščeta. Storila sta, kakor jima je bilo ukazano, našla mošnjiček z nekaj cekini ter druge malenkosti. Ko mu slečeta spodnji suknjič, otipata nek predmet kakor papir. Hitro odpreta obleko ter najdeta na notranji strani žep, v katerem je bilo pismo.

»Ha, že imamo,« vzklikne Konrad ves vesel, glejte pismo, pa kako je debelo! To nekaj pomeni. Na koga neki je to pismo naslovljeno?«

Konrad gleda napis. Ker ni bil posebno pisemen, je le s težavo ugotovil, da je naslovljeno na Ano Terezijo Tatenbah.

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Čekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

